உ

முருகன்றுணை.

வீரையம்பதி முருகக்கடவுள்மீது

அருட்காவடிச்சிந்து.

திருப்புவனம் தாலுகா எழுவணியிலிருக்கும்
அ. முத்துக்கருப்பத்தேவரவர்கள் குமாரர்
கருப்பையாத்தேவரவர்களால்
இயற்றியது.

...ா, ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சுயந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1912. [அணா 2.

O26:417
M12
148564

உ

முருகன்றுணை.

வீரையம்பதி முருகக்கடவுள்மீது

அருட்காவடிச்சிந்து.

இஃது

பள்ளிமடந்தாலூகா முடுக்கங்குளங்கிராமத்திலிருக்கும்

அம்பலம் கலியாணித்தேவரவர்கள்

குமாரர்

வீரணதேவரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

திருப்புவனம் தாலூகா எழுவணியிலிருக்கும்

அ. முத்துக்கருப்பத்தேவரவர்கள் குமாரர்

கருப்பையாத்தேவரவர்களால்

இயற்றியதை,

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தக வியாபாரம்

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனாரால்

மதுரை

ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சுயந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை] 1912. [அணா 2.

சாற்றுக் கவிகள்.

முடுக்கங்குளங்கிராமம் கர்ணம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

உலக்சுந்தர முதலியாரவர்களியற்றியது.

அருணைகிரி திருப்புகழ் கேட்டானந்தமடைந்த முருகையன் மீதித்
தருணமதிற் காவடிச்சிந்தியற்றுமென வீரணவேள் தயவாய்க்கூறக்
கருணைவழரெழுவைநகர் கருப்பையா நாவலனர்க்கனிவுகொண்டு
வருணனையாய் வகுத்துரைத்தான் பாவலர்களதிசயித்து மகிழ்ந்தார்
(மாதோ

தல்லாகுளம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

டி. கோபாலய்யங்காரவர்கள் இயற்றியது.

உறைவளருமெழுவணிமாநகரமென்னுமோங்கு
திருப்பதியதனில் வாசஞ்செய்வோன்
அறைவழுவானிந்தாகுலத்தவதரித்தோ
னம்கருப்பையாசர்மா முருகவேள் மேற்
பொறிவளர்வீரண தேவன் புகழுமோங்கப்
புலவரும் பிர்மானந்தங் கொள்ளயின்றே
நெறிவழா திச்சிந்திசைத்தானிதனின் கீர்த்தி
நிகழ்த்திடவுச்சேஷனுமோர் நிலைகாணுனும்.

காளையார் கோவிலிருக்கும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

வீரபத்திரபிள்ளையவர்கள் இயற்றிய வெண்பா.

பொழிலிற் புயல்நீடும் பூவைமயிலாமாடும்
யெழில்வீரையம்பதியி லேதினமே—வளாமுருகன்
மீதுசிந்து சொன்ன நன் வீரணவேடன் கருத்துக்
காதரஞ்சேருங்கருப்பையா.

தஞ்சை நகரிலிருப்பவரும் இந்நூலாசிரியராகிய கருப்டையாத் தேவரவர்கள் உபாத்தியாயருமான் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ காவேரிதாசரவர்க ளியற்றியது.

தந்தனந்தனையும் புயலுங்கனிதங்கு
மாங்குரவங்கனை பங்கனூர்
நந்துகந்திடுதண்பணையிற் கழை நண்ணும்வீரை
நகர் முருகையன்மேற்
சிந்துசந்தத்தமிழுரைத்தான் வழுதென்னவாமெழு
வைக்கருப்பையனும்
பெந்திலிந்திரகுலன் மணவைக்கெழில்பெற்ற
வீரணதீரன்மகிழவே.

ஷை தாலூகா திருப்பாச்சேத்தியிலிருக்கும் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ க. ரு. உதையப்பெருமாள்பிள்ளை அவர்களியற்றியது.

உலகமெலாமின் மொழியான்மகிட்சியுரு
மெனமுதியோருரைத்தவாறே
குலவுசுவைதரும்பாகாய் வீரைக்கு
மீகர்சிந்தாய்க்கூறிக்கூறிப்
பலர்மனமுமிகமகிழும்படிபுரிந்துமேலாம்
பேர்படைத்தான் கற்றோர்
திலகனெனுமெழுவணிவாழ்கருப்பையா
முருகன்மிசை செய்தான் மாதோ.

லாடனேந்தல் கிராமமம் கர்னம் ம-௱-௱-ஸ்ரீ சம்மந்தம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது.

தண்டலைசூழ் மணவைபுரி நகர
பரிபாலனமே தலமையாகக்
கொண்டிருக்கும் வீரணவேள் துங்கனே மலிசெழித்துச்
சுகாதாரங்குலவச்செய்தான்

அண்டியபல்லோர்களுக்கு அமுதமென
விச்சிந்தையாக்கப் பெற்ருன்
பண்டிவன்போற் புகழ்பெற்ருரெவர்
கருப்பையபாவென்னும் பண்புற்ருரார்.

ஆலாத்தூரிலிருக்கும் மகா-ா-ா ஸ்ரீ

வெ. குப்பையாண்டித்தேவரவர்கள் இயற்றியது.

மரைமலரினுரை மதுவுண்டழி முரலும் வாவி
நன்னீர் வயங்கு முத்தின்
திரையலரும்போது மதியொழி வீசும் வீரையிற்
சேவகன்றன்மீது
வரைபரவைச்சிரகரிந்தோன் மறபிலுதி கருப்பய
வேள் வழுத்துஞ்சிந்தின்
னுரைகேட்டுக் குருமுனிவனுளமகிழ்ந்து தென்பொ
திகைக்குகந்திட்டானே.

மதுரை தெற்குவாசல் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

லெ. க. இராமஸாமி சேருவை யவர்களியற்றியது.

பூரணமுருகவேளின் பொற்பதத்துதிமாராத
வீரணதேவன்மிக்க விருப்பத்திற்கிசைந்தவண்ணங்
காரணமாகச்சிந்து கவிகழர்கருப்பையாவைத்
தாரணிமீதுதாசர் சபாசெனப்புகழ்ந்திட்டாரே

எழுவணியிலிருக்கும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

நீ. முத்தளகு பிள்ளை யவர்களியற்றியது

திருவுலவுவீரைநகர்செவ்வேளின் மீதுசந்தச்சிந்துசாற்றும்
பருவமதன்சுரர்கொத்திரன்பாவலவன் கருப்பையாபகர்ந்தசெஞ்
[சொல்
மருமலியும்வானுலகும்புவிபுமுள்ள யாவருமேமகிழ்ந்துகேட்டு
உருமையுடன்சிறமனசத்துக்கல்விநலங் கொண்டாடியுவந்தார்
[மாதோ

ஷை யூரிலிருக்கும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

மு. செண்பக ஆண்டார் தேவரவர்களியற்றியது.

திருவுலவும்வீரைநகர்தனில்வளரு முருகையன்மேல்சிந்துகூறக்
கருதியநன்மணவைநகர்வீரணவேளக மகிழ்ந்துகனிந்துசெந்தே
மருவுபொழில்திகழூவைக்கருப்பையா பாவாணனவரையன்
[க்கேட்ட
குருமுனியுமனமிசைந்தென் மலைபுகுந்தான்கவிஞருங்கொண்
[டாடினரே

உ

முருகன்றுணை.

REGISTERED
20 MAY 1912
MADRAS

வீரைப்பதி முருகக்கடவுள்மீது

அருள்க்காவடிச் சிந்து.

விநாயகர் துதி.

திருவுற்றிலகு கங்கை என்ற மெட்டு.

ஏருற்றுலவுதிரு வீரைக் குடிவளரும்
மீசனருள் முருக நாதனை பணி
தாசரகமுறை விநோதனை முனம்
மேனல் வனமுறை மானின் முன்புறு
வேடனுகியே நாடியேகிடும்
பிதனை வனசமலர்ப் பாதனை அதி
விதனைத் தரளமுடி நீதனை. (1)

பாருற்றெவரும்விருப் பேரிக் கருதத்திகழ்
பவனைக் குகனை வச்சிரகாயனை பிர
ணவனைச் சண்முகனை நன்நேயனை விரற்

பாரதேசமதாகியே வருசூரர் தங்கிளை வேரறும்படி
படிவிலயில் கடவு தூயனை வஞ்சக
கொடியரிட்மணுகாச் சேயனை (2)

களிர் நத்தின முலவு மெழிர்ல்பெற்றசரவண
நதியிலுதியதி சிங்காரனை மலர்
விதியைச் சிறைபுரி யோங்காரனை தினம்
நாடிமாமறை தேடும்வேலனை நீடுமெய்ப்புகழ் சூடுலோலனை
நளினச்சிகி நடத்தும் வீரனை மூசு
வளிமொய்த்திடு கடப்பந் தாரனை. (3)

கழல்பற்றிமேடியார்க்கருள் பற்றிடுகுமரக்
கடவுளைத் துதிசிந்து பாடவே வினைத்
தொடரற்றவனருளுங் கூடவே தேவ
காரணத்தரு நேரெனக்கிருபை மீறுமும்மத மூருமானனக்
கத்தனடியதனைத் தேடினேன் வேத
வித்தை யுதவிடக்கொண் டாடினேன். (4)

கடகசுதரிசனமணி என்றவர்ணமெட்டு.

அருள் விரைக்குடி வளரும் வாசன்
அதியுல்லாச னன்பர் நேசன் எங்க
ளண்டர் சேனதிபதியான முரு கேசன். (1)

பெருகிவளர் மதகரி முகத்தான்
பின்னுதித்தான் வேத வித்தான் அரிய
பிரணவப்பொருள்பரமனுக்குபதேசித்தான் (2)

விடவரவில் நடனமிடு பாதன்
பொன்சமேதன் மிகு விநோதன் பொதுவர்
வெண்டயிருண்டோன் மருகனை குருநாதன் (3)

வடகிரி யெண்டிசை யண்ட மாட
வமரர்நாடச் சுருதி பாட மிகவு
மண்டசுரர்கண்டு பயங் கொண்டுவெருண் டோட (4)

சுடர்வடிவேல் தொடு திட சிங்காரன்
சுத்தவீரன் உயருந் தீரன் பணியுந்
சூரர்மகிபனுக்கரசு தருமதியோங் காரன் (5)

படிபுகழுஞ் சிந்துதவத் தானே
குகமுன்னேனே மிகவும் யானே நின்றன்
பதமலரை மனதில்னு தினமு மரவேனே (6)

கோவில் வளம்.

பொன்னுலவு சென்னிகுளம் என்ற மெட்டு.

சந்ததமும் வந்தனஞ்செய் மைந்தன் கருப்பையாசிந்தை
தன்னிலே வளரு முரு கேசனை யதி
வன்னமயிலேறிடுமுல் லாசனை குளிர்
தண்டலைப்பொழில் விண்டலந்தொட மண்டியேகருங்
கொண்டலூருபர் தாலமேசொல் வீரநகர் வாசனை ஒலி
வேலையினில் வேலைவிடு போசனை (1)

அந்தரத்தோர் வந்துதொழுங் கந்தன்கோவிற் சுந்தரத்தை
யன்புடனறைவேனெழி லன்னமே மன
தின்புறக்கேளடி பசுஞ் சொர்னமே எங்க
ளாதிவேலவன் சோதிமாமணி வீசுகோபுரஸ்தூவி விண்கடந்
தப்புர மிலங்கு மதின் முன்னமே அதற்
கொப்புவமை யில்லை யில்லை பின்னமே (2)

சீர்முருகனேரிலங்கு மோரார்மயின்மண்டபத்தின்
சித்திரத்தைப்பார்த்திடக்கண் கூசுமே நவ
ரத்தினமிழைத்த பிரவை வீசுமே நல்ல
சிலமீருகல் யாணவீரனினோரம் நின்றி டுதீரவசுவமுஞ்
சேயரவிதன்பரியும் நேசமே உயர்
நேயஸ்தம்பமிந்துவொடு வாசமே (3)

பேர்பெருமாதேங்கு கோங்கு பூங்கமுழை கிளைதளைகள்
பெற்றியா யீருக்குமதின் தீரமே கீழ்பால்
வெற்றிசேர் கணேசனும்வில் தாரமே முனம்
பேதமற நிரை மூலமெனவுரை ஓதுகரியது போலவங்கொரு
பேரிபம் நிற்பதுமரி சிங்காரமே செப்ப
யாராலுமரி திதி னுங்காரமே. (4)

ஆதாரமுட் கொண்டுயோர்க சாதனஞ்செய் பத்தரைக்காத்
தாண்டிடு சன்னாசியும் ருக்ஷாக்ஷியும் பவங்
கீண்டிடும் வீரபத்திரன் பேச்சியும் யிரு
ளாயியுமுய ரரசுமக்களான் நேயசங்கிலி மாகருப்பனும்
அத்தன்மூத்துக்கருப்பணன் மீாக்ஷியும் வெகுளி
யுற்றசோணை யரியவன் சூழ்ச்சியும் (5)

பாதகந்தீர்க் கும்சமையனாதியோர்மு வேளுபந்தி
பற்பல தெய்வங்களகத் தெண்ணியே யனு
நித்தமு மனதிற்றுதி பண்ணியே மிகு
பாவலர்புகழ் சேவலங்கொடி யாதிபன்றன தேவல்கேட்டுமே
பாங்குடனிருப்பாங்கு மன்னியே கோவி
லோங்குதிகழ் சொல்வேன் மனத் துன்னியே (6)

நாற்றிசையும் போற்றுமையன் கோட்டையெயின்னேற்றமேரு
நன்னய மேற்பக்கமேரி மோதுமே திரை
பின்னியே வாயல்தனிலெப் போதுமே வக்கா
நாரைகுருகு செங் காலியிணைபிரி யாதுயன்றில்கள் சேமிவாளமும்
நாடுமே தாரா சிரகிக் கூட்டமே புறா
சோடிகள் குமாக்குமங்கே தேட்டமே — (7)

சாற்றரிய தோற்றமிகு தீர்த்தமதி லாடியய்யன்
ருளினை தனையேமனம் பத்தியே எந்த
நாளுநினைப் போர்க்குமுயர் முத்தியே வளம்
தான்பொருந்திய வாவியின்மலற் றேனையுண்டுமே மூசுவண்டுகள்
சங்கீதமுருகன்மிசை பாடுமே மங்கு
லங்குரைதல் கண்டுமயி லாடுமே (8)

நகர்வளம்.

நான்மறையு தேடரியநாதன் என்ற மெட்டு.

முத்தமிழ் கொண்டாடுமோ முருக னாதி
மூலமனமகிழ் திருமருகன் டல
மூசுவண்டுலவி மிகுதேசுயர்கடம்பணியும்
முதில்வன் சத்திபுதல்வன். (1)

பத்தர்கட்கு பத்தன் கருப் பைய னுறை
 பைந்தமிழ்க் கருள்புரியு மெய்யன் வாழும்
பாரோர் புகழ்வீரைநகர்ச்சீருரைத்திடு வேனேவிற்
 பனியே நீ கேளினியே. (2)

தண்டலைப் பொழிலின்ரதச்சாரும் பலாத்
 தான்பழுத்தொழுகியெங்கு மூறும் பின்னும்
தந்திமதத் தாறுமொன்றாய் நந்துலவு தண்பணையிற்
 சாரும் செந்நெல் மீறும். (3)

பண்டமரர் கோனுறையும் பதியே போலப்
 பாங்குடனுயர்ந்திடும் நன்னிதியே யுறும்
பார்மகள் முகமும்பிந்த சீருரு நகருமே யொப்
 பாரும் புகழ்கூறும். (4)

அத்திகளகழியிற் சென் றாளும் பணியை
 அம்போருக தண்டெனவே நீளும் கையால்
ஆங்கிளுத்ததிநெற்றியி லோங்குமணியாலு யர்க்கையென்
 றறியும் அப்பாலெரியும். (5)

சத்திரங்கள் சாவடிக ளெங்குங் குமரன்
 தன்மீது பஜனையே முழங்கும் நல்ல
சற்சனர் திகழொலியும் மிச்சமாதவரொலியும்
 தாக்கும் விண்ணை நோக்கும். (6)

மிக்கமறையோரகர மீதும் வில்லின்
 வீரவேந்தர் வீதியிலெப் போதும் மின்னார்
விருப்புற கலவியின் வெறுத்தமணிமின்னி மேதி
 விழுமே பின்னுமெழுமே. (7)

எக்களிப்புற வணிக ரினமே யீசன்
 யின்புறு குபேரனைப்போற் றினமே வாழ்வர்
யென்று நாலாம் வருணத்தார் நன்றாயரமே புரிந்தங்
 கிருப்பார் செல்வஞ் சிறப்பார். (8)

வீரையம்பதி முருகக்கடவுள்மீது

குமரனுற்பவச்சுருக்கம்.

சித்திரகீர்த்தமொழியென்ற மெட்டு.

மைவிழிமயிலே யெந்தன் மானே குகன்
வந்தவரலாறு சொல்வேன் நானே கொடு
வஞ்சகமாகிய பஞ்சமாபாதக மிஞ்சியசூரர்செய் சஞ்சலந்தீரென
வானவரெல்லோருமொன்று கூடி மழு
மானணிந்திடுவோனையே தேடி

அய்யனையன்றி யெங்கட் காரு சூர
ரவதிதனைத் தீர்த்திடக்கண் பாரு வென
ஆரணன் நாரணன் வாரணனும் சுரர்யாவரும் நற்றுதிகூறிடவேபர
னன்றவர்கட் கடையஸ்தந் தந்து ஆரு
வென்றிசேர் வதனமா யுகந்து

ஆருநெற்றிக்கண்ணிலிருந் தங்கே பொரி
யாருதரவேயெடுத் தொருங்கே சென்று
அனைமலிசரவண நதியதிலிட்டுமே கனிவுடன்வந்தனர் வரதனு
(மெழில்மக
வாருருவெடுத்து வளர்ந் தானே நாணல்
மீறுசரவணத்திலிலங் கோனே

பேர்பெரும் கார்த்திகைப்பெண்ணூர் நேரே யெம்
பெருமானுக்கு வந்துபால் தந்தாரே உண்டு
பிள்ளையழுங்குரல் வல்லி அறிந்த திரு ண்மைவிளம்பென
வள்ளலை மருவ வுன்
பிள்ளையென்றுரை செய்தான் மூன் றோனே பேட்டு
உள்ளமகிழ்ந்தாளிமைய மானே

விந்தைசேர் சரவணத்தின் மீது துள்ளி
மீறிவிளை யாடுகின்ற சாது தனை
மெல்லிவிரைந் தெடுத்தெல்லையிலா மகிழ் வெய்தி
யொன்றாய்ப் பிணித் தையனை யேயுமை
விருடனி முக்கமுக மாறு யீ
ராறுகையுங் காலி ரண்டாய் நேரிய்

சுந்தரிபால் தந்திடயெங் கோனே வெகு
சோபிதமாயுண்டு வளர்ந் தானே சத
தொண்டு புரிந்திடு மைந்தன் கருப்பய்யா தண்ட
மிழுக்கருள் கொண்டவுயர் குகன்
ஞேற்றமதைச் சொற்றிட வொண்ணுதே அதி
கீர்த்திபெருகின்ற வியழில் மாதே

குமரன் விளையாடல்.

நந்தூர் தண்பனைசாலி மெட்டு.

பைந்தமிழுக்கருள் வேலன் பணி
பத்தருக்கேயனு கூல னுமா
பதிதந்திடு புதல்வன்றிருவிளையாடலிற்சிறிதோதுவன்
பச்சமாய்க் கேளடி மானே அந்த
உச்சிதமென்ன சொல்வேனே

அந்தரிபால்தர வுண்டு யென
தையனுமே களி கொண்டு வீர
ரனேவோருடன் கனிவாகியே வரைமீதினும் வனமேவியும்
ஆதாரமாய் விளை யாடிப் பின்னும்
மாதாசமுகமேதேடி

ஓடிவிரைந்தங்கு வருவா ளுதி
யுத்தமிக்கு முத்தந் தருவான் மறை
யோரும்பரனேரில் விரைந்தேரியதி திரத்துடன்
னுள்ளமிக மகிழ்ந் திடுவான் னுரை
தள்ள அதை அடித்திடுவான்

நீடுமால் வாகன மீது உயர்
நின்மலனேரியப் போது ஒளி
நீளும்திரை சூழுங்கட லேழும் விணின் மேலும் மரா
நிமிடம் வலம்வந்து மகிழ்வான் மத
சமுக அண்ணவென்று புகழ்வான்

அம்பொன்வரையே பம்பரமாய்த் திர
வாதிசேடன்சாட்டை யுறமாய்ச் சுற்றி

யாட்டிப்பரி பூட்டிப்புகழ் சூட்டிக்கதிர் நீட்டும்ரவி
யந்தமண்டலத்தைப் புறப்பான் குளி
ரிந்துமண்டலத்துஞ் சிறப்பான்

சம்புகையிலுரு மானே சற்றே
தாரும்மென்பானே யெம் மானே மாமன்
சங்கத்தையெடுத்தே பதி துங்கத்துடன் பம்பம்மெனத்
தானே முளக்கிடு வானே நல்ல
மேன்மைதரும் மூயர் கோனே

அய்யனே ரண்டினுள் ளாக யெந்தா
யம்பிகைக்கு யதி மோகத் துட
னரன்சொல்பிர ணவமந்திரம் மூழுதும் மனப்பதிவாகவே
யாரு மறியாதே தெரிந்தான் மேலோர்
பாரினுமே மிகச் சிறந்தான்

செய்யவயதோ ரைந்தாகப் பிரமதேவனைக்கூவி யன்பாக ஈசன்
சிறுவன்றனக் கேகல்விநீ யறியும்படி தெரிவியெனச்
சேவடிபோற்றியா மென்றான் பள்ளிக்
காவலாய் வேலனுஞ் சென்றான்

குமரன் உலகம் படைப்பு முதலியன.

தேள்ளுதமிழுக்குதவு சீலன் என்ற மட்டு.

செந்திரு வுகந்தனே யெம் பெருமான் நாளும்
சிந்தை மகிழ்ந்திட வரு மருமான் மறை
தேடிடுமிமயவல்லி நாடி அழைக்கவே மிகுஞ்
சீரான் வீரையூரான்.

வந்தனைசெய்வோரகம் வாழ்வீரன் சதா
வாழ்த்துவோர்க்கருள்புரி சிங்காரன் பிர
மாவையே சிறையில் வைத்து நேமமாயுலகுயிரும்
வகுத்தானடி மிகத்தான்.

தந்தைதனக்கே மந்திரஞ் சாற்றி ஆதி
சாமிநாதனென்றெவரும் போற்றி செய்ய
தானவர்தனைச்செயிக்கவானவர் சேனபதியாய்த்
தானே யெழுந் தானே.

சுந்தரியாம் தாயயில் வேலாக்கி நீபந்
தொன்றுமணி மார்பிற் சேர்த்தாக்கி உயர்
தாயவிண்ணோரு மயனும் மாயவனும்மீசனுமே
துதிக்க யாரு மதிக்க

லெட்சத்தொன்பதுபேர் வீரர் சேர ரெண்
டாயிரவெள்ளம் பூதங்கள் மீர வாயு
நீடுமனவேகரதஞ்சாடியே கடாவ யெங்கோன்
நின்றான் நெறி சென்றான்.

உச்சிதமதானகிர வுஞ்ச மதி
லுற்றதாருகாசூரனு மஞ்ச அதி
ஓசையுறு வேல் விடுத்து நாகமுடன் சூரர்களை
யொழித்து மனங்கழித்து.

சிங்கமுகத்தோனுடனே யன்று மற்ற
தீரர்சூரர்யாவரையும் வென்று வீச்
சித்ரமயிற்மேற்பவனி யெத்தினமுஞ்செய்தகங்க
சிந்து அருளு கந்து.

துங்கமார் தேவேந்திரனுக் கன்றே மிக்க
தூயபொன்னுலகந்தந்து நின்றே அவன்
சொந்தமகளாங்குஞ்சரி பைந்தொடி தனையேமணஞ்
சூட்டி புகழ் பாராட்டி.

வளையல்செட்டியார் சிந்து.

மான்மழுதாங்கிய யென்ற மெட்டு.

சந்தவரைவந்தமுருகன் திருமருகன் யென்
தாய்வள்ளியிடஞ்சென்றிடு நேயந்தனையேயின்னனம்
தானே சொல்லு வேனே

அந்தமிகு சிற்றூர்வாசன் நம்பிராஜன் மக
ளாமங்கையர்தினைகாத்திடு நேமந்தனையேநாரத
னறிந்து துதி புரிந்து

உத்தமமாமடற்சேர்த்து ரூபங்கோர்த்து மறை
யோதும்புகழ்வடிவேலவன் பாதம்பணிந்தோன்மன
முற்றே காட்சி பெற்றே

சித்ரமயிலுறுந்தீரா வோங்காரா மிசத்
தேடத்கரிதாமோர்கனி நீடும்மலைவாரத்தழ
சென்றே கண்டேடிநின்றே

யென்றுறைத்தோவியந்தன்னை முனிமுன்னைத் தர
யேகன்அதிதுயராகியே மோகக்கடல்தனிலாழ்ந்துமே
யெங்கே அந்தாநங்கை

நன்றிபெருந்தவமுனியே நீருமினியே யிவள்
நாடுமிடந்தனைபானுமே தேடும்படியாயோர்மொழி
நாட்டு மெனக்கேட்டு

வென்றிசேர்விரையம்பதியான் கறுங்கதியான் ஒரு
வேடனெனவடிவாகியே பாடல்மறைதேடும்பதன்
வேக முடனேக

அன்றமரர்சினாதீர்த்தோ னெழில்பூத்தோன் தின
மாவலுத்தியன்புடன்பணீ பாவலர்க்கருள்சேவலங்கொடி
அய்யன் முருகைய்யன்

பாளைவாய்கமுகில்வந்தூர் யென்றமெட்டு.

வேலைசூழும்ஞாலமேற்றும் விரையப்பதியிலுரை
வேலவனும் வள்ளிமுன மேகியே அதி
கோலமுயரம்மன்மேல்மா லாகியே

சோலைவளருங்குயிலே நீலமயிலே உனக்குத்
தொண்டுசெய்வே னென்றுவாயு மூரினன் அடி
ஒண்டொடிசே ரென்றுமிகக் கூறினன்.

ஆரமுதமே கனியே சீர்பொருந்தும்பெண்ணே உனக்
காளடிமையாவேனடி நித்தமே யிந்த
வேளையெனக்குக் கொடுப்பாய் முத்தமே.

பாரிலுனையித்தினையக் காரெனச்சொல்லன்னைதந்தை
பஞ்சமாபாவிகளோடி அன்னமே காண
ரஞ்சிதமி குந்தமின்னின் சொர்னமே.

சேல்விழியேபால்மொழியே சித்திரமேபித்தினமும்
சேவடிபணிந்தேனடி மங்கையே மய
லர்வலானேன் தாடியிரு கொங்கையே.

காலடிபிடித்தேனுனிக் காலடியிரங்கிஹருக்
காலடிலீலை புரியுன் மாலடி யெண்ணக்
காலடிவரமிஞ்சுதே மாலடி.

சாலவேவீரைக்குடியின் வேலவனுமிவ்விதமாய்த்
தானெருங்கிவார்த்தைசொல்ல நாடியே அடற்
கானவரெல்லோரும் வந்தார் கூடியே.

ஆறுமுகவடிவேலவனே யென்ற மெட்டு.

சீர்பெறும்பாவல ராவலாயோதிடு செந்தமிழைத்தினமே புனை
செல்லன்வீரைக்குடிவல்முருகனுட செய்கைசொல்வேனனமே.

பார்புகழ்நம்பிமன்னனொடுவேடர்கள் பாங்குடனேயேக பத்தர்
பாவமகற்றிடுசேவற்கொடியோன் பதுங்கிமறைவாக.

கானக்குறவரெல்லோருமேஅம்மனைக் கண்டகளிப்பாலே நறுங்
காவுசூழ்சித்ராரின்மேவினர்கள் திருக் கந்தனும் முன்போலே.

மானிடனாகவடிவெடுத்துவில்லும் வாளியுங்கைக்கெடுத்து ஒரு
மானிங்குவந்ததுண்டோசொல்லுவீரடி மங்கையேயென்றடுத்து

பானற்றடமதுரைச்சொக்கன்றன்மகன்பரியாசமாய்ப்பேசயொன்மான்
பண்டுதவுமாநீகண்டமானைக்காவிற் பாரெனவேயேச.

ஞானபாலனவேலவனுங்காதல் நாயகியேமானே யெனை
கட்டுடன்வைததாவிப்பொழுதேபுண்யம் நாடும்பசுந்தேனே.

யேதேதுநீமெத்தச்சாதனைபேசுறாய் யெண்ணமலேவேடா உந்தன்
யெத்துவித்தைசெல்லாதித்தினமென்னண்ணர் இங்குறுவார்போடா.

பாதகந்தீர்த்திடுங்கந்தனும்வள்ளியும் பாங்குடன்வாதாட இட
பாரமலேவேடர் ஆரபாரித்துப் பரிவுடனேநாட.

செந்தூர்வளர் முருகநாதா யென்ற மெட்டு.

விந்தைமலி வீரைநகர் வாசன் அருள்பரவு
மிக்கபரங்குன்றுரை சர் வேசன் பச்சை
வீடுமணிபூரகத்தோடாமெகமீதிலுற்ற
விஞ்சையுயர் கின்றெழில்மெய் வாசன் அதிவிரைவாய்
மிஞ்சுமயி லூருமுரு . கேசன்

நீக்கதையிலா வேடருமங் குறவே வடிவேலவன்
நீண்டிமோ வேங்கையெனுங் கருவே ஆகி
நின்றிடவேதானவரும் நன்றெனத்து திபுரிந்து
நேசமாயவரகமே யுறவே வணிகனென
வேசமெடுத்தானுயர்சற் குருவே

கம்புமாமன்போலநாமம் சாற்றி வளையற்சுமை
காடியேதோண்மீதுநன்று யேற்றி ஆகி
நாதனெனுமாகுகனு மோதுகருங்கம்பளியை
நன்னயஞ்சேர் கின்றமெய்யிற் போற்றி வளையல் வாங்கு
மின்னரசியென்றுமிகச் சாற்றி

செம்பொன்வளைபச்சைவளை முத்தே அணி அணியாய்ச்
சேரவேபதித்துப் ரகா சித்தே யிலங்குஞ்
செய்யதங்கவளையுடன் கையலரெலாம்பங்குஞ்
சிலமர்கருவளைவிக் கொத்தே வாங்குவீரென்று
வேலவனு வள்ளிமுனம் வித்தே

வந்திடவே நங்கைபாங்கி மாரே வளையல்விற்கும்
வணிகனேயிங்கனமழைப் பீரே யென்று
வாய்மலர்ந்திடவேயதி நேயதாதிமின்னாரேகி
வாரும்ஓய் வளையல்செட்டி யாரே என
வீரையம்ப தியான்வர நேரே

கந்தனெனுந்தேசிகனைக் கண்டு எயினர்குலக்
கன்னியுமனமகிழ்ச்சி கொண்டு அய்யா
காசினியில்நீர்வசிக்குந் தேசமெதுநாமமெனக்
கண்யமாய்சொற்றெனவேகற் கண்டு நிகர்த்தமொழிப்
பெண்ணிடமுரைப்பானங்கு விண்டு

சேந்திநகரந்தனி லுகந்துவளர் யென்ற மெட்டு.

மன்னயஞ்சேர்வேடர்குல வன்னமேசொர்னமேயெண்
காடியாரெனவேயிங்கையே உரைத்தா யடி
ஆடல்மயில் நேருமங்கையே தமிழ்
நாவலர்புகழும்பரங்கிரி ஸ்வாமிமாமலையேமகூடமும்
நந்தொலி திருச்செந்தூரடி அதி னுட
னுகந்திருப்பதுமாறூரடி

வின்னமில்லாவன்னிலத்தே யென்னுளுமேபெண்வளையல்
விற்பனைகள் செய்திடுவேனே தேசினில்யாரும்
ஒப்புவமை யில்லாநற்றேனே கரு
மேகமையினைவாட்டிடுங்குழல் பாகுநேர்மொழியாளேபூவினிற்
வேணதல மெங்கணுந்தானே தேசிகனெனத்
தோணஉரு வேண்டமானே

மிக்கவே மதுரையின்முன் தக்கவளை விற்றமுக்கண்
மீறுசொக்கன் செட்டியார்மகன் யெனக்கு முன்னோன்
வாரணன்செட்டி மாசுமுகன் மாமன்
விந்தைசேர்க்தகோவிந்தசெட்டியா ரெந்தன்பேர துசுந்தரமிகு
வேல்முருகன் செட்டியென்றுமே அலைவளையுந்
தாலமேயு ரைக்குமென்றுமே

திக்கெங்குமதித்து மேதுதித்துயெக்களிப்புறவே
தீரமுயர் கின்றபதியே பொருந்துகின்ற
வீரையம்பதி யெ ஈபதியே அடி
செந்திருநிகர்லபந்தொடியுனக் கிந்தவேளையுகந்தவளை யிதோ
செங்கைநீட்டடி யான்பூட்டுவேன் அல்லவென்றாலுன்
கொங்கையிலென் கையைநீட்டுவேன்

கொஞ்சமேனும்நெஞ்சிற்பய மஞ்சாதுமிஞ்சுருய்பூச்சிங்
கொட்டாதுந்தன் நாவைப்பேணியே போஞ் செட்டிரெம்பக்
கெட்டியென்றம் மனும்நாணிமே ஒரு
கோதிலாப்பரண்மீதமர்ந்துதன் தாதிமாரிடமோதியிவளையின்
குற்றிடாதோட்டுமென்றேசினுள் யென்னய்யனேயே
மெத்தவும் சினந்துபேசினுள்.

கொஞ்சுகிளியஞ்சுமொழி வஞ்சிசஞ்சலமதாகக்
கூறவேமயிலேஉனேயே விரும்பிவந்தேன்
சேருவாய்மகிழ்ந்துமெனேயே மணிக்
கோர்வைவளையதுபூணஉன்கரங் காதலாகவேயான்பிடித்ததாற்
குற்றமில்லை பாரிதானடி உனக்குச்சொந்த
அத்தைமக னுமாவேனடி

யென்னடாயின்னமும்வாது பின்னமாய்ப்பேசுருய்சின்ன
மிப்பவேயடைவாய்புன்பதி தனக்குயிரோ
டொப்புடன்செல்குவா யித்தநி யென

வேனல்வா துரைதோணவே அரு கோணவிடுனோ நான்மறைமுதல்
பெர்தைவதிமோர்கமிஞ்சவே நெருங்கியேனே
வந்தணேவாய் யென்றுகெஞ்சவே

வன்னமயில் வாகனனே யென்னேரமுமென்னுகின்ற
மாபுலவரைக்கண்டோடவேமி னைக்கும்லுத்தப்
பாவிகள்போல்மந்தியோடவே வேட்ட
மாடிவேடர்கள் நாடிவள்ளிமுன்னோடிவந்துமேகூடிட உயர்
வானவர்சேனபதியென்றே நின்றோன்விருந்த
ஞானியெனவந்தனனன்றே

சேந்திமாநகரந்தனில் மேவிய மெட்டு.

அந்தரர்நிதம் வந்துதொழும்வீரை
யமபதிவியிலன்றும் வாசன் அதி
சம்ப்ரமமீரு மூல் லாசன் நல்
லன்புடன்பணிந்தேற்றுவோருனைக் கின்றசெந்தமிழ்க்கின்பமேதரு
அந்திமாமதியார்பரமன் சுதன்
ஆரணந்தேர்முரு கேசன் ஆதி
காரணனுனசர் வேசன்

அந்தமாய் வேடருந்து மிடந்தனில்
அய்யன்விருத்தனே . போலே யாகி
மெய்நடிக்குற்றுமக் காலே தந்தத்
தந்தமின்றியேமக்தமாய்ச்செவி யுந்தரோமமுதிர்ந்தநரைதர
அரகராதிருமுருகா வேலுமயி
லாண்டவாநீயுமென் பாலே வந்து
ஆண்டருளென்றுமென் மேலே

தன்கையிற்தடி யோடுருவான்பின்னுந்
தான்விழுவா னெழு வானே திரு
மான்ம்விழும் மரு கோனைக் கண்டு
சங்கமணியணியுங்குறக்குலத் துங்கரடிட்ணிந்தெங்களுக்குந்
சஞ்சலந்தவி ரென்றுதாழ்யோற்றிமா
சாட்சாதரனெனத் தானே பஞ்
சாட்சரந்தந்தானெங் கோனே

தங்கைவள்ளியோ டிங்கிருந்தா அருள்
தான்புரிந்தாதி யென்றே, கூறி
மேன்மையாய்க் கானவர் அன்றே செலத்
தந்திமாமுகன்பிந்திவந்திடு சுந்தரக்குகன்விந்தையருளிய
சற்குணவள்ளிதேன்றினைமாத்தர
ஆசமாய் வாங்கித்தின் றுனே தண்ணீர்த்
தாகம் தவிக்குதென் றுனே

ராதிராத்திரி வேளையில் யென்ற மெட்டு.

ஆதியந்தமதாங்குகன்வீரை அருள்பதிவுரைவோனே எழி
லார்வள்ளிபசுங்தேனே கலந் தாங்குதவு மானைத்தானே உண்டு
அரகராகுமராயிவளெனக் கனிதம்செய்தாளென்றுனே

ஏதடியெனக்குற்றார்பெற்றாரிங் கெவருமில்லை யித்ததியே நீயு
மேய்த்தென்னமோசெய்தாய்சதியே அறியேனடிஉந்தன்மதியே மகா
யெத்துவித்தையோ யென்பழியுன்னை யெய்துமேவேதவிதியே

தேன்கலந்தமாமீதருந்தென்று தீதுரும்பச்சைகாவி தனைச்
சேர்த்தையோகொடும்பாவி வேறே செய்கையோசோருதாவி என்று
தியங்கியேவேலன் மயங்கியேவிழச் செய்யவள்ளியுமேவி.

பானத்தணியும்மால்மருகனைப் பச்சமாகக்கையாலே தூக்கிப்
பணபாய்மார்பிலச்காலே நன்றாய் பரிவுடன் சேர்த்ததாலே அம்மன்
பசுமதுக்கலசத்திலேக்கமாய்ப் படுத்தெழுந்தும்பின்னாலே

நாவரளுதுகண்சுழலுது நட்டனையேசெய்தாயே அதி
நயவஞ்சகமாய்நீயே ஒரு நாதியிங்கில்லைத்தாயே அமுதம்
நல்குபுண்ணியத்தாலுனக்கருள் நல்குவானரன்சேயே.

சேவலங்கொடியாதிபனிந்தச் செய்தியோதியப்போதே வேடர்
செல்வியெனும்நன்மாதே தடஞ் சேர்வழிதனில்வாதே யின்றித்
தீரசூரசம்மாரனைக்கூட்டிச் சென்றனளே தப்பாதே.

நாவல்மாமரந்தேங்குகோங்குகள் நண்ணும்நற்சுனைதேடிக் கண்டென்
னையனைமிகநாடி உண்ணும் நாதாவெனக்கொண்டாடி நிற்க
நலமுடன்தண்ணீர்பருகிநின்றங்கே நவிலுவான்தும்பைசூடி.

ஆவலாந்தாகந்தீர்த்ததால்மோக மதிகமாகுதுபெண்ணே யுனை
யன்றியானையுமெண்ணேன்இல்லை அமுதமும்பசிக்குண்ணே னெழில்
அன்னமேபசுஞ்சொர்ணமேயெனக் கன்புறமிருகண்ணே.

கண்ணுயிரம்படைத்த என்ற மெட்டு,

தென்னுர் வீரையம்பதி தன்னிற் பொருந்து மையன்
திருப்பதமே நிதம் விருப்புருவோர்க்கருள் சிற்பரன் ஞான
திரிபுரை பகவதி பைரவி தருமுயா ; தற்பரன்

அன்னேரம் தண்ணீருண்டு மின்னே யெனக்கு மோகம்
அதிகமதாகுது யிதுததி சேரடி அன்னமே கரு
வஞ்சனமைவிழி ரஞ்சிதமே பசுஞ சொர்ணமே

சிரேது மையனிந்தவாறே உரைக்க வள்ளி
சித்தமும் நொந்தடா முத்திய கிழவாவுன் சேட்டையா வெனச்
செப்பியே தினைப்புனம் ஒப்புடன் சொல்கிறேன் டாட்டையா

ஆருமரிந்தார் நவேவாரே மேலான நல்ல
அறிவிலேயோ மிகப்பெரியவராகியும் அய்யனே சன்
யாசமெல்லாமுழு மோசமோ கூறுவீர் துய்யனே

என்றே அம்மன் புகலக் கன்றால் விளாவெரிந்தோன்
யிம்புறு மறுகனிபம்பிடுவானுனே யிங்கையே நம்பு
மெங்கனே யிந்தவிதம் பகராதடி மங்கையே

அன்றே அதையறிந்து நின்றே நீர்வாருமிந்த
அடர்வன மதில்மதகடகரி திரள் மிகக் காணுமே யதற்
கதிகமதாகவே பயமெனதுள மதிற் றோணுமே

என்னேரமாகுது நான் முன்னே செல்கிறேனென
யிதுசமயமெனக் குகன் மதசுமுகனே யெண்ணினன் அப்போ
திருநிலமதிரவே வரதனுமிபமதாய் நண்ணினன்

நின்னுணே ஐயாவேலன் றன்னுணையானேதனே
நேர்விலகும் உண்மைப்பரியாளாகுரே னென்றுமே யோத
நின்மலன்மன்மதன்போலுருவாகினு னன்றுமே

மஞ்சுநிகர் குந்தள மின்னே யென்ற மெட்டு.

செந்திருமிகுந்துமே நாளுஞ்
சிறேபொருந்தும் விரையம்பதிச்
சேவகனும்வள்ளிமின் னளும் நற்
சிந்தைகொண்டு பொருந்தி வனமீதிருந்துமனது கசிந்து வந்தை

செப்பிடலொண்ணாதடி மானே (தைச்
தெரிந்தவரைச் சிறந்திடமெச்
செய்கைதனைச் சொல்லுவே நானே. (1)

அந்தமிகுமாவிலியென்ற தாய்த்
தேகமிரண்டாய்ச் சினேகம் நன்று
யாகி யெள்ளுமெண்ணை போன்ற தாய் விண்ண
மன்றிவனமிசை சென்றுமேயுயர் குன்றுகடோரும் வென்றிசே
னையனுமம்மையுங் கூடியே [ருமே
யிருந்தனர்க டிரங்தோருளத்
தன்புடனுரைவோ நாடியே. (2)

சண்முக மிகத் துலங்கவே
குழைதனிலே மகரகுண்ட
லங்களுமே கின் றிலங்கவே ஆதி
சத்திவேலணி யத்தமுமளி மொய்த்த செச்சை மலர்த் தொடை
தானே மின்ன மாமயிலேறி [யுமே
காட்சிதந்தானே தாட்சியேயன்றி
தானவேடர் வள்ளி முன்னாரி. (3)

அண்ணலதி ரூபமே கண்டு
வடிவுயர்ந்த கொடியிடையி
னன்னமே மகிழ்ச்சியே கொண்டு போற்ற
அன்றுதேசிகனன்றதாகவே சென்றுவாறே னென்றென்றுகூறி
யாரமேவு வீரையம் பதி [யே
தனக்குவந்தா னிகரிலாமின்
ணுமே மயங்கியத் தநி. (4)

என்னடி நான்பெற்ற மங்கை என்ற மெட்டு.

பண்ணவர்சொல் முருகையா திருத்துய்யா அயிற்கையா பசு
பற்பலவார் நிறை மெய்யா யிந்தப்
படிமீதுனைப்பிரியேனென் முடிமீதிலே கரஞ்சூடினீர்
பாங்குடன் சொன்னதும் பொய்யா நறுந்
தேங்கமழு மலர் மெய்யா. (1)

வண்ணமிகும் பிரகாசர் பவ நாசா குமரேசா வீரை
மானகர்மேவுநன் வாசா யென்று
வந்தாளு மூவந்தேவுயர் கந்தா சிவன்மைந்தா வென்மேல்
வன்மஞ்செய்யாதேசர் வேசா மிது
தன்மமல்ல வருள் நேசா. (2)

வன்னமங்கையே தாருவே குயிற்புராவே சிட்டேபூவே வக்கா
வாத்துகளே யெங்க டேவே யிங்கு
வந்தானோ வரிந்தாலதைச் சந்தோஷமாயென்பாலுரை
மாகமதிலுறுங் காவே சித
பூகமே மண்டிடு மாவே. (3)

அன்னங்களே காவிச்சுளியே பாடுமெளியே மரைவழியே பிரியா
வன்றினமே யிதின் வழியே வுய
ரறுமார்முகன் பரனார் மகிழ் சுதனாகிய கதிரேசனே
யாருகண் கண்டாலும் மொழியே யல்லாற்
சாருமுங்களை யென் பழியே. (4)

அந்தமுயர்ந்திடு நாகந் தொடுநாகம் முறுநாகம் மதி
லண்டி விளையாடு நாகங் களே
யறியாமலே மறைவாகியே குருநாதனும் வருவானோ யிங்
கன்புடன் சொல்லு மென்னாகந் தேறப்
பண்புரைப்பீர் தீரனாக. (5)

கந்தர நேருறையரியே தருவரியே யய னரியே மா
ககனத்திந்து சுடர ரியே நீவிர்
சத்தனென நித்தந்தொழு முத்தைபணேயே பார்த்திடிற்
காதலா யோதுவீர ரியே திகழ்
பேதமிலாப்பச்சை யுரியே. (6)

இங்கிதமாய் வருமானே மாயமானே முன்பொன் மானே கேட்க
யேகினேன்றன் மரு மானே யுங்க
ளெதிருற்றிடிலதை யென்னிடஞ் சதிராகவே பதிலோதிவீர்
யானரிய மன மானே னுயர்
ஞானபரைமரு மானே. (7)

மங்களமான நற்றேனே நான்வந்தேனே மலர்த்தேனே தெய்வ
மங்கையிணை பசுந் தேனே யிணை

மருவிச்சுகித்திடுதேர்பர சீரசத்துரை வரவுன்றிடில்
மாலுடன் செல்லவன் மாலே நின்னந்
தால் மீருதே மிகு மாலே. (8)

பூமிமேச்சிடு மண்ணுமலே யென்ற மெட்டு.

விரையம்பதினேருடனுரையும் வீரனே
அதிகாரனே யோங் காரனே அதி
வீர் மிஞ்சுதிடசூரார்தம்மையடர் தீரனே (1)

தாரணிபுயனைத் தானினைக்கமதி தளருதே
நாவுங்குளருதே வளை கழருதே யிடை
தனைவதைத்திரண்டு தனம் வரைக்கு நிகர்வளருதே. (2)

ராயபாணம் போலக் காமபாணம்வந்து பாயுதே
திங்கட்காயுதே தாருந் தீயுதே தென்றல்
காடி வீசுவதால் நீடுகால்கள் மிக வோயுதே. (3)

நேமமான ருசிபாலமுதுங்கிளிப் பேச்சடி
கசப்பாச்சடி பெரு மூச்சடி யீத்றே
நிலைகலங்கவே நீடலையொலி மிகவுண் டாச்சடி. (4)

சாலவேயதிகமால் மீருதடி யென் தாதியே
யிந்தச்சேதியே மதி பாதியே புனைந்
தருள்பவன் மகன்பால் விரைவுடன் சொல்லடி நீதியே. (5)

ஞாலமேற்று வடிவேலவாகனையே நாடியே
தினந்தேடியே முகம் வாடியே மெத்த
நைந்திருக்காளென்று கந்தனையழைத்தா சேடியே. (6)

வன்னத்தினைமாவை யென்ற மெட்டு.

பன்னிருகையா வென் னையனே மிகு
பாங்குயர் வேல்முரு கையனே மேலாம்
பாவலனே யெழில் மெய்யனே விரைப்
பதிவாழதி பதியேமல ரவனைச் சிறை புரிவித்தகா
பாருலகம்புகழ் துய்யனே அயில்
பற்றுமன்ற மலர்க் கையனே (1)

யென்னமோ வள்ளியுன் மாலையே யெண்ணி
யேங்குகிறாளவள் மாலையே சொல்ல
யேதுவில்லைமண மாலையே தந்து
யெழில்மீரவள் தனையே கலந்தணைவாய் நருங்குளகா நல
வேற்கைய தாகும் பெண் பாலையே யுன
திச்சைப்படியணை லீலையே (2)

பைங்கிளி சொல் வெருத் தாளே யட்ட
பாலுமருவருத் தாளே வண்ணப்
பாங்கி நேயமருத் தாளே ஆதி
பரனார்தரு குருவேலநின் சரணந்தனை நிதமும்மெணிப்
பாசமதா மூருத் தாளே காயா
பச்சை நிகர் நிரத் தாளே (3)

அங்கவளை நீ சேருதே விடி
லங்கவளை சேராள் மாதே பின்னும்
அங்கவளை தனம் மீதே லாச
மனுகாள்மல ரணிமாலிகை யணிபாள்கயல் விளியாள்மயி
லாண்டவா வாதுசெய் யாதே வள்ளி
யம்மைபாற் செல்லு மிப் போதே (4)

கன்ன னன்ன மன்னுமன வேலன் யென்ற மெட்டு.

அன்ன மென்னடைக்குஞ் சரி நேசனே வீரை
யம்பதியி லென்று மிகு வாசனே உய
ரந்தரி துரந்தரி நிரந்தரி சுந்தரிமாகல்
யாணியருளும் முயருல் லாசனே யது
கோணம திலேயுரை சர் வேசனே (1)

யன்னிலமும் பேரிற்று மலர்ப் பாதனே கும்
பம்முனிக்கத்வீதமுரை போதனே யென்றும்
பாடல்மரை நாடுமுன்னைத் தேடும்வள்ளி ரூபமதைப்
பாங்குடன் சிறிதுரைப்பே நீதனே கேளாய்
தேங்கடம்பணியுமுயர் நாதனே. (2)

மஞ்சுமையுமஞ்சனத்தை மீறியே விடம்
வாரிசுரும்பினுங்கருப் பேரியே சித

மண்டிய கொன்றையின் காயுந்தண்டலையுஞ் சைவலமும்
மன்னிய குளற்குவளை தேரியே செப்ப
நன்னயமிலையே மா சிங் காரியே. (3)

பிஞ்சுமதி நேர்நுதலப் பாலுமே மா
பிணைகண காவியுமயில் வேலுமே சரி
பேதமிலை யென்றுலுயர் மாதவருறைலும் வரப்
பின்னியிளுக்கும் வலையைப் போலுமே வஞ்சம்
தூன்னுகு வளை நயனச் சேலுமே (4)

சுந்தர மிகுந்தவத னத்தையே யான்
சொல்லவென்று விந்துகம லத்தையே யுருக்
துய்யமொளிப் பாலமுதம் வெய்யவிற் புருவம் நகை
தோனு முல்லையு மூயரு முத்தையே நேர்
காணுஞ்செய்ய நாசி செண்ப கத்தையே (5)

விந்தைசேர் கமுகு மால்பா னத்தையே யொன்றாய்
விண்டிடலாமங்கைகந்த ரத்தையே தோளை
வேயெனலாம் வெண்பணில நேயவளை யணிமுன்கை
வீணை தனிலுஞ்சிரப்பு முத்துமே கரங்கண்
ணுணை காந்தள்மலர் நிக ரத்துமே. (6)

ரத்தின மோதிரமத ணிந்துமே சினை
நண்ணுகளிர் யோலவேசி ரந்துமே விரற்
நன்னயமிருக்குமதி வன்னமுருகிஞ்சுகத்தின்
னுசிபோலவே நகம் பொ ருந்துமே யதின்
தேசுரைத்திட வொண்ணுத ரிந்துமே. (7)

முத்துமுடி பசுமதுச் சொம் புமே யமூர்தந்
தத்துகுடம் யானை மணிக் கொம்புமே செப்பு
முக்கிய பரிமளச்சிமிள் தக்கபேரிளங்குரும்பை
முருகுருவனசஞ்சிவ சம்புமே ஒவ்வா
துருதனம் வம்பைப்பிதிர்ந்தெ ழும்புமே (8)

குன்றிரண்டு தாங்குகொடி நேருமே வேடர்
கோதை மின்னிடையினுயர்ச் சிருமே மத
குஞ்சரந்துதிக்கையோ வரம்பை யிளந்தண்டோதுடை
கொற்றகணைக்கால் நளிர தாருமே சூ
லுற்றவருலென்னலாங்காற் பாகமே (9)

நன்முருகுதிகமடம் நாளுமே தராசு
நண்ணுதட்டுப்போர்பறன்னட தாளுமே இளைஞர்
கட்புருமலரடிக்கு யொப்பிட்லாம் புத்தகத்தை
நாவலர் சொல்லெண்ணு வெழிற்றேவியே உம
தாவலாகினுளணைவாய் மேவியே (10)

அருமாமறைப் பொருளே என்ற மெட்டு.

திருமால் மருகோனே வீரையம்பதி
யுறைவேல் முருகோனே விரற்
தீரசூர சம்மார வீரஐய்யார சாரசிங்கார வாரணி
சிவனாருள் பாலா கொடிய தீய
பவம் நீக்கிடும் வேலா (1)

கருணா கரவுருவே அருணைகிரிக்
கருளே தருகுருவே ஞானக்
கந்தனே சிறு பைந்தொடியை யுகந்து லீலை புரிந்ததால் மிகு
களைபாகிடுதையனே சூரர்திரளுக்
கிளையாதடர் துய்யனே (2)

மலர்மாலை சிதருதே கையிலணிப
ணிலவாளிக தருதே அளி
மண்டுகுள லவிழ்கின்றதோடு நற்றன்டை விம்முதே மண்டலம்
வரதாயிதுத்தியே மெய்யில் வெயரவை [புகழ்
யுருதே யதை மதியே (4)

அலர்மாமுலை மேலே உகிர்களதி
பலமாயுர லாலே யது
அந்திபின்தென வுந்துதேயிளம் பைந்தொடியர் தெரிந்து மோகை
பாரேயுரை நீதா னுனச்கு மின்னார் [ப்
வேரே யிலையோ தான்

சசிபோய்க் குணபாலே மறைந்தான் கற்றை
நிசியே விடிவாலே அகந்
தங்கு புள்ளின மிங்கொலிக்குதே துங்கரவியு மெழுந்தனனிதோ
தரமோயினம் .லீலைப் புரியமறைத்
துரையேயுரை தாலே (5)

கசியாதொரு மின்னையே யணைதல் நல
ருசியாகுமோ பின்னையே வேடர்
கட்டும்வலை தனிலுற்றமா னதைவிட்டு விலகுமோ நற்றவா மெய்
கழல்நோகுதே யைப்பனே நாளைப் புணர்ந்தாற்
பழுதாகுமோ மெய்யனே (6)

பதமே பணிந்தேனே வீரைநகரி
னிதனே மிகநானே வன்னப்
பச்சையேயுருகச்சையே கிளித்திட்சணந்தனிலச் சையின்றியே
பாலேயுனைத் தானே வருந்தாதுபின்
னாலே சேர் கோனே (7)

மகமோ மத னாலே மூழுதுணரும்
விதமாகியுன் வேலே சிரு
மாதர்மேலுமே காதலாகியிவ் வேதனை செய்தல் நீ தமோர்வது
வதனு மிகு மாலே யாகினை மின்னார்
சதமோபுவி மேலே

போன்னே யினைய குயிலே என்ற மெட்டு.

சந்த கவுரி சுதனே வீரைக்குடியு
வந்தே வளரும் மிதனே வுயர்
கர்பகநேரிரு பொற்பதமேபணி விற்பனருக்கருள் சுப்ரதீபமுரு
கையா யீராறு கரனே பநிலமொலி
வையா புரியாள்பரனே (1)

எந்தச் சென்மத்து முன்னையே பிரியேனென்று
முந்த வுண்மையே சொன்னையே இப்போ
தெத்தனைபெண்க டனைக்குள்ளே சேர்ந்தனைமுத்தையனேமதிச்
(சற்றிலேயோ யுனக்
கிணங்கேன் மிகவும் நானே சொல்லுவாய் முந்
தணங்கவளிடந்தானே (2)

சந்தோஷமாக நாடியே வேசியர்தமைச்
சொந்தமதாய்க்கொண்டாடியே பெண்கள்
தஞ்ச மென்றவளாயே கெஞ்சியே லீலைபுரிந்துமே தன்னை மறந்
(துதிரிந்தநீ
சாலஞ்செய்யாதே சண்முகா உந்தனுடைய
வேலை தெரியாதோ குகா (3)

சந்தமிகவும் பூசியே வீடுகடோறும்
பந்தமுறவே பேசியே மனங்
கன்றிவருந்தியகன்னியர்சென்றிடுகின்ற விடங்களில் பின்தொடர்ந்
(தேகிமா
காதலாகவே வருந்தி வந்தாயே வள்ளி
சேதி தெரியாதோ முந்தி (4)

சல்லியிதென்ன தொல்லையே சாடையாய்வைவோர்
கெல்லை மிகவுமில்லையே மாதர்
தம்பலந்தன்னை யருந்திமிகுந்திடு சன்னதங் கொண்டனை யன்னமு
(மேயுணத்
தானேகசப்பதாச்சோ யெள்ளளவும் நன்
மானமில்லாது போச்சோ (5)

எல்லைக்கால் நரிபோலே கெஞ்சியேசொன்ன
சொல்லை மறந்திக்காலே என்
னெண்ணமிலாதயற்பெண்கள் மோகம் மனத்
திண்ணமாயுற்றிவணண்ணியே விரைவதாய்
ஏனேபித்துயருடனே வந்தீர் திரும்பிப்
போனாலும் போம் வழிதானே. (6)

மரகத விகசித என்ற மட்டு.

குருபரனெனவடியவரிடம் வருமுரு
குமரனை யறுமுக மிலகிய குகனுயர் கோல னயில் வேலன் (1)

பரிபுரமணி பததிரி புறையரன் மகிழ்
பரைபருவதன் மகட்கருமையாயுதியருட்பாலன் குண சீலன் (2)

கருணைபெருகு திருமருவு மரிமருகன்
கயவதனனை யடர்ந்திட முயர்ந்திடு முருகைய னென னையன் (3)

வருமதமொழுகியயிபமுகமிளையவன்
மறையுறை பிரணவ சரவணபவனெனும் வாகன் கன யோகன் (4)

அளிமலிகுழல்வள்ளி தனைமணம் புரிந்துபின்
னவனிசொல்வீரையம்பதிதனில் முருகனங்கார்ந்து களிகூர்ந்து (5)

எழில்தருகடமினும் வடமினுமருகினி
லினிதுடனமரவே பரனுயருலகெலாமேற்றத் துதி சாற்ற (6)

தனிமரகத மயில்மிசை பவனியே புரிந்
தடியவர்க்கிடர்செயுங் கொடிய சண்டாளரைத் தாக்கி நேராக்கி (7)

கனிவுடன் துதிசெய்து மனமதி லிவரவர்
கருதிய படிவர முதவியே யுலகையுங் காத்தானருள் பூத்தான் (8)

துதி சீர் பெருகும் ரசிதநகர் என்ற மெட்டு.

சத்தியருளுத்தம குணாளா அதிவிச்
சித்ரமிகு பச்சை மயிலாளா யெழில்
மொய்த்திடு தெய்வத்தி மணவாளா மதம்
தத்திவருமத்திமுக வித்தகனுக்குத்துணைவா
சாமிநாதனே யுனக்கு ஆளாய் பணி
தமியனையாளம் பொருகத்தாளா (1)

அத்தனே யுன் சித்தமிரங் காதா சூர
தத்தை நத்தி மெய்த்தனை சமேதா வேத
தத்துவனே பத்தரின்மேல் வாதா உயர்
ஆரணனுங்காரணனும் வாரணனுந்தாரணியி
னன்பர்கள் தினம் பரவு பாதா வுன
தன்பன் கலிதீர்த்தகந்த நாதா (2)

தேவர்துயராற்றிடுசிங் காரா அதி
சேவகமிகுத்திடுசிம் மேரா திட
சேவலங்கொடியுடைக்கு மாரா யென்
சிந்தனைதவிர்ந்திட வுகந்த யெந்தை சுந்தரனே
சிற்பரனே யர்புத வோங்காரா ஞான
சின்மயமே நின்மலமா வீரா (3)

மாவளஞ்சேர் வீரைநகர் வாசா திருக்
கோவலன் மருகா முரு கேசா நின்
சேவடிதாபாவலா நங் நேசா திர
மண்டசுரர் கண்டு பயங்கொண்டு வெருண்டோடிடவே
வாளியால் நிர்த்தூளி செய்சர் வேசா பசு
வாய் நிரையுமாதிபவ நாசா (4)

விண்ணவர் சொல்சண்முகனே வேலா மந்தரம்
அண்ணலுக்குரை செய் குண சீலா குளிர்
பன்னிருகண்ணனே யனு கூலா நவ

வீரரொடு பாரிடமுஞ் சேரவொலி மீரமன
வேகரதமே நடத்தும் லோலா கௌரி
தாகமாயழைக்கவரும் பாலா (5)

மன்னகமுங் கண்ணடங்கா தாளும் திரை
நண்ணிமிகத்துன்னுகட லேழும் உயர்
புண்ணிய முனிவரர்கள் சூழும் பரு
வடகிரி யெண்டிசையுமண்டமூகடுமதிலுறையெவரும்
வாழ்த்தி முதல் மூர்த்தியென்றே நாளும் வெகு
வாய்ப்பரவு சர்க்குருவந் தாளும் (6)

பந்தவினையால் மெலிந்து நானே சுற்ற
மைந்தர் பெண்டிர் நேயரென்று தானே பூவிற்
சிந்தைமிக நைந்துழல்கின் றேனே அருள்
பத்தரெணுமுத்தையனூர்ப் பத்துமுக்கோணத்துமெலாம்
பல்லுயிரெங்கும் நிறையெம் மானே தீய
வல்வினை தவிர்த்தருள்கூர் கோனே (7)

கந்தர நேர் மேதியதின் மீதே விரைவாய்
மூந்தி நமன்வந்திடுமப் போதே உலகிற்
சொந்தமா யுரு பொருள் வாராதே தேவா
கருதிநிதந் துதி புரிந்தேனுருதியதாயருகிருந்தா
காத்திடுவாய் மூர்த்தியே தப்பாதே துன்பந்
தீர்த்திடுனையன்றி யெவரேதே (8)

துதி.

சேந்திமா நகர்வாழ் என்ற மெட்டு.

சுந்தரஞ்சேர் வீரையம்பதியிலுரை
துரைதனையே தினமே நினைக்
துருகினாலே கனமே பூவி
லுருபொருளுந் தனமே ஒரு
சொந்தமாமோ திருக்கந்தவேள் பதமே
துணை நமக்கு மனமே (1)

விந்தை வேல் விளிமடந்தையர்கள் தன
மிக்க மேரு வரையே யெனப்

புக்கியங்க   வரையே   நிதி
கைக்கி வந்த   வரையே   தந்து
விரும்பினுற் குமரனரும் பதவருமோ
விதமெனக்கு   வரையே   (2)

மண்டலத்திலொண்டொடியரைப்புணர்ந்து
மன்னு காம   வெட்டையே   யுற்றுப்
பின்னமுற்ற   கட்டையே   றொம்ப
யுண் நினைந்து   கெட்டையே   ஆதி
வரதனை அரகர குருபரனை
மதிப்பாய் நேம   நிட்டையே   (3)

அண்டமாவு பொருள் கண்டமட்டும் வைத்து
ஆண்டபோது   மிஞ்சியே   திருப்
பூண்டமாது   கொஞ்சியே   யின்னும்
வேண்டுவோர்கள்   கெஞ்சியே   யஞ்சி
யருகிருந்த போதுமிறுதி காலமதில்
யாவுமே வீண்   பஞ்சியே   (4)

துப்பில்லாமலிந்த வம்புவிதனிலே
சுழன்றேயாடும்   பரம்   பின்னும்
விளம்பில் வேரிலா   மரம்   மல
சலம் நிறைந்தபாத்   திரம்   மயிற்
றோலுமிக்க நரம்பாலுமேய்ந்து
நவத்துவாரமானசூத்   திரம்   (5)

தம்பமென்றிதனை நம்பினுல் முடிவிற்
தருமன் வந்த   தட்டியே   வாளாற்
சருவிரண்டாய்   வெட்டியே   போடத்
தடையுண்டோ சொல்   மட்டியே   யாவுஞ்
சந்தைக் கூட்டமென்றறிந்திருந்தும்
போதைத்தான் கழித்தாய்   வெட்டியே   (6)

மின்னையொத்த காயந்தன்னை யானெனவே
வீரமான   வசையே   கூறிப்
பாரகத்தின்   மிசையே   அதி
காரமான   நசையே   தன்னி

விருப்பாய் மிக்க நம்மள் திருக்குமான்
மேன்பா வேணமட்டு மிசையே (7)

கன்னல்சாலி விளை தெங்கொழுகை வழர்
கருப்பையா சொற் கனிந்தே மனஞ்
சிரப்பதாகவு வந்தே திரு
வருட் பொலிந்து மூன் வந்தே தருங்
கந்தனை நினைந்தால் விந்தை மோட்சபதங்
காணலாமே யுகந்தே (8)

வீரையம்பதி கோவிலுத்ஸவச் சிறப்பு.

செந்தூர் முருகன் மிசைச் சிந்து யென்ற மெட்டு.

யெந்தனையாள் சுந்தரமிகுந்த சண்முகன் அதிகாகன்
விந்தைசேர்சுகன் ஞானக் கந்தன்மா குகன் சதா
யேராரும் வீரையம்பதிவாழ் முருகன் (1)

அந்திவண்ணன் மாசிசிவன் ருத்திரிதானே திகமெழில்
நேத்திசேர்மானே கனிமொழி யார்ந்திடுந்தேனே எங்க
ளாறுமுகனுற்சவத்தின் சிருரைப்பேனே (2)

எண்டிசையுள்ளோ ரெவரும் வந்து கூடியே மனமது
வந்துநாடியே வேல்வே லென்று பாடியே யெங்கும்
யேகமாய்ச் சாமியாடுவோர் கோடா கோடியே (3)

அண்டரேற்றுந் தர்பரனருள் கொண்டாடியே சங்கம
தாகத்தேடியேக் காவடியதியாய் நீடியே வரும்
அன்பரைப்பாரடி கரஞ்சென்னி சூடியே (4)

வங்கா கொம்பு தாரை பம்பைமத்தளம் போட பிட்டில்கள்
சைத்தாளஞ்சாட தேவர்கள் வாட்டியே கூட க்ருபை
வாகுடன் பெருகியே பாற்காவடி யாட (5)

அங்கப்ரதக்ஷணஞ் செய்வோரனந்தமே குமரவே
ளருளுகந்துமே அடிய ரகங்கனிந்துமே பின்னு
மாவலா நெய்வேத்யஞ் செய்தங்கே மகிழ்ந்துமே (6)

வெள்ளியங் கிரிபோற் றேங்காய் வேணகு வித்தே
நறுமலர் மாலமதித்தே சாத்தியே மென்கைகு வித்தே
நெய்வேத்தியஞ் சன்னுசிக்கன்றே செய்து துதித்தே (7)

வள்ளல் வடிவேலனுக்கே பஞ்சாவமுர்தமே படைத்
துயர்வாய்ப் பணிந்துமே வேண வரஞ்சிரந்துமே போற்று
மன்னுயி ரெலாமுலகி லென்று வாழுமே (8)

திருநாள் கிருதமாநதி முதலியச் சிறப்பு.

தந்தனத்தானனே தனந்தன தானத்தானனே தனந்தனம்
செந்திரு நேர்மானே வீரைக்குடிச்
சீர்முருகன்றனே கும்பரவி (1)

சுந்தரஞ் சேர்திருநாள் நடப்பதைச்
சொல்லுவேன் கேளு மின்னுள் (2)

மாங்கனி தேங்கனியும் பற்பல
வகையாம் வாழைக்கனியும் உயர்ந்திடு
பூங்கனக மேரு மலையது
பொலிருக்கே சிரு (3)

தேங்குழல் மிட்டாய் சியமல் வாவடை
சீனி கற்கண்டுகய மதுதிகழ்ப்
பாங்கு நெய்த் தோசை லட்டுச் சொல்லொண்ணு
பலகாரம் வாங்கிக் கட்டு (4)

மல்லிகை முல்லை பிச்சி செவ்வந்தி
மருவுமிருவாச்சி மிகுந்திடு (5)

நல்லமருக்கொளுந்து வீதியினில்
காடிவாராயுகந்து (6)

அல்லாகூ லாயிலாக வெனச்சரி
கத்துவழியாகத் தொழுதிடும் (7)

நல்ல மகமதியார் கடையிது
நங்கைக்கரசே டார் (8)

வன்னமணியுமுத்தே பதித்த
வளையல் மோதிரம் வித்தே யிருக்கிறர் (9)

அன்னமே கண்மணியே யதிலுனக்
கானதை நீயணியே (10)

கன்னல் வண்டிக்கோடி யென்றேதான்
கணித்திடலாமோடி யெழிலுரும் (11)

வன்னப்புருக்கூட்டுச்சகடு
மதிக்கப்போமோ கேட்டு (12)

இந்தவளந்தினமே பார்த்தோமினி
யேந்திளை நன்மனமே யாகியதி (13)

நக்தொலிர்கின்ற நதி யாடுவோம்
நாடிவாடியித்ததி (14)

விந்தைசேர் சம்மந்தர் யேடேரும்
வேகவதியமைந்த அதிலன்று (15)

சிந்தையாய்ப் பிரிந்தே மதுரைக்குத்
தென்புரமாயுகந்தே (16)

அம்மதுரை தன்க்கு மலர்மாலை
யாகவே பூவோர்க்கு நாளுமதி (17)

செம்மையதாய்க்காணும் வில்லாபுரச்
சேகரமாய்த்தோணும் (18)

நப்பு விராதன்பதி வடக்கினில்
நாளுமே யிந்த நதி வாளும் வேலும் (19)

அம்பு கிகர்விழியே பழசைக்
கடுத்துமே யவ்வழியே (20)

திரமாயுளக்குடியே தாண்டியே நற்
றெள்ளமூதே யடியே நலமிகு (21)

மரையூர் தனைக்கடந்து யெனய்யன்
வடிவேலனுக்குகந்து (22)

அரம்பொருளின்பம் வரும் உயர் வீரை
யம்பதி தன்னிலுறும் யென்றுளும் (23)

செரிகன்னற் சென்னெல்லென்றும் விளைவுறும்
சிரவயலோரஞ்சென்றும் (24)

வரிசை ககரோரம் சிறந்துமே
வண்ணம மிகுதிரத்துடனே (25)

திரையொலியே மீறுங்கடற்னே
சிருடனேனேரும் (26)

அரிவுடனின்னதியே மிகப்பதிங்
தாடி வீரைப்பதியே நிறைந்திடு (27)

முருகனேயே தானே நினைத்தால்
முத்தியுண்டு தேனே (28)

பூல்பழங் தேங்காய் வைத்துக் குமரன்
பாதமே தெரிசித்துக் கொண்டோம் (29)

சிலமற் சன்யாசி திருப்பதம்
சித்தமதில் நேசி (30)

வேலேசூழ் ஞாலமேத்திப்புகழ்ந்திடும்
வீரனேயே போற்றிக் கரகம் (31)

தாலத்தெடுத்தாடி வந்திடுஞ்
சம்பரமம் பார் நாடி. (32)

வீர முருகன் கரகச் சிறப்பு.

சேன்னிகுள நகர் வாசன் யேன்ற மேட்டு.

அண்டர் கொண்டாடும் நேசன் வீரை
யம்பதியி லுரை வாசன் வீர
னருள் பெற்றிடு கரசந்தனே மிகவேயெடுத் திடுகாக்ஷியை
பனமே பாரித் தினமே (1)

பண்டுவினே தீர்க்கு முருகன் திருப்
பச்சைமால் மெச்சிடு மருகன் அதி
பதிகாவடி மிகவேலுவேல் மயிலென்றதி யருளேறியே
பாடும் விளே யாடும் (2)

அக்கினி வீரனே யெண்ணி நல்ல
ஆசானேர் மண்டலம் நண்ணி உய
ரரிவாகிய விரதத்திர மெனசொல்லுவேன் கரகமெடுத்
தாடி வர நாடி (3)

திக்கோர்புகழ் முத்துக் குடையு மெழிற்
சேரும் பஞ்சவர்னக் குடையும் பச்சை

சேரியுங் குடைபவளக் குடை குமிள்மா குடை
மலர் நற் குடை சேர அருளேர (5)

செய்ய நீலப்பட்டுக் குடையும் வெண்மை
சேருந்திகழ் வரனக் குடையும் பட்டுச்
செண்டும்மலர்ச் செண்டுமிகு வெஞ்சாமரை குஞ்சங்களுந்
திரத் துட னேர (5)

துய்யவிண்ணோர் மலர் வழங்கத் தேவ
துந்திமி வேலை போல் முழங்க யென்றுஞ்
சுபசோபன மிகுமங்கையர் நடமாடியே சரகத்துடன்
ஜோராய் வாரார் பாராய் (6)

ஸர்வநோய்வல் பிணி யோட பத்தர்
பாங்குடனே சுற்றிக் கூட மாதர்
பலபேர்வர மகவேபெறக் குகவீரனி னருளேவரப்
பணிவார் மல ரணிவார் (7)

சேவற்கொடி யோனைத் தேடிக் கார்த்
திகைக்கி வந்தோர் வெகு கோடி அதி
திரளாய்வரும் அடியர்தமை வுரை செய்திட முடியாதுமா
தேட்ட மந்தக் கூட்டம் (8)

சந்தவரை வந்தகுக நாதா யென்ற வெட்டு;

வெற்றிசேர் கல்யாணகுண வீரன் சிவன்
நெற்றிவிழி தன்னில் வந்த தீரன் வேலன்
மேவு வீரையம்பதி யுதாரன்
அதிகாரன் மாசிங் காரன் தக்கன்
வேள்வியை யளித்திடுமோங் காரன். (1)

கற்றவர் புகழ் கரகம் நாடி யெடுத்
துத்தமர் குகனருள் கொண்டாடி மனம்
நத்திவேல்வே லென்று சாமி யாடிப்
புகழ்நீடி வேதம் பாடிச் சென்னல்
ஈடுதண்பணை வழியே தேடி. (2)

வீர இடவிற்கரகம் நேரே வர
நேர்மையாயங்குற்ற மற்ற பேரே தங்கள்

மெய்சிலிர்த்தானந்தமாகி ஞரே
யென்ன சீரே வெகு ஜோரே பேய்கள்
வீரனருள் கண்டோடுதல் பாரே (3)

சீர்முருகன் கோவிலுக்குப் போதே இன்
சார்பிருக்கும் வீர திடல் மீதே நோக்கிச்
செல்லுவோர்க்குகந்த அந்தப் பாதை
தனில்மாதே தாகவாதே தீர்க்குஞ்
செய்ய தண்ணீர்ப் பந்தல் சொல்லொண்ணுதே. (4)

வேம்பரசு தென்னை புன்னை கோங்கு அத்தி
நீங்கவில்லா வாழை கொன்னை நாங்கு மேலோர்
மேவியோகஞ்செய்யும் மூங்கிற் றேங்கு
யென்னபாங்கு அதிகச் சோங்கு பெற்ற
வீர திடல் தனில் வழர்ந் தோங்கு. (5)

தாம்படியுண்டோனிகர்த்த சோலே தனிற்
சோம்பலின்றி யாவருமக் காலே வீரன்
றன்கரகம் வைத்துமே மென் மேலே
மலேபோலே சூடத்தாலே வன்னி
தான்பொருத்தி வந்தித்தும் பின்னுலே (6)

ஆவின்பாலால் பொங்கல் வைத்தங் கேற்றி வெகு
ஆவலுடனே மலர்க டேற்றிக் குளி
ரம்பொருகக்கை சிரமே லேற்றித்
துதிசாற்றித் துயர் மாற்றி யெம்மை
யாதரி வேல்வீராவென்று போற்றி (7)

பாவலர் யாவருந்தமி ழோர்ந்தே யெங்கள்
சேவலங் கொடியோனையங் கார்ந்தே கருப்பன்
பால்குடித்து யாவருமே நேர்ந்தே
அருள்சார்ந்தே களிகூர்ந்தே யென்னும்
பாங்குசேரகம் புகுந்தார் வாழ்ந்தே (8)

5

வீரையம்பதி முருகக்கடவுள்மீது

துதி.

ஆதிவடி வேல்முரு கையன் யென்ற மெட்டு.

திருஅருள் தாரும்மயில்வீரா ஷுயுரும் வீரை
யம்பதி வாழ் தீரா
சுருதிதுதி புரிபரம சற்குரு கருணை தரவிது தருணந்
தருணம்வா சுப்ரமணிய நாதா ஓம்
சரவணபவசண்முகா வுனதடி தினந்துதி
யடியரகத்துறை தர்டரா மிகுநீதா (திரு அருள்)

கனிமாரமர முருவவாலியும் நலிய வீழ்த்தி
ராவணனமாய்த்திடு ராமச் சந்திரன் மருகா
துரந்தவர் மறையவ ருறை பரங்கிரித்தல மதிலுரு
குழகாயின்னம் வாதாகுமா வயில் முருகா (திரு அரு) (2)

பண்டு சூரர்கள் கண்டு மருண்டிடச் சண்டப்பிரசண்
டயுத்தண்டமாயமர்
பரிவாய்ப்புரிசம்மாரா ஆ
கண்டலனுக்கரசன்றழித்திடுகின்ற வாவுயர்

மூண்டகன்சிர
மதனிற்புடைத்த தீரா (திரு அருள்) (3)

படியசைய நாகமுடி சிதற அண்டமுகடுடைபடவும்
வடவரையுமஷ்ட பர்வதங்களுமாடி கடல
படிதிரை யரளதாகமழை முகில் சிதரிடத்திட நடனமாடிடும்
பச்சை மஞ்ஞையில் நாடி (திரு அருள்) (4)

சந்ததந்துதி மைந்தன் கருப்பையா பைந்தமிழ்க்கருள்
சுந்தரானந்த தற்பரா குணசீலா துடற்
பந்தவினைதவிர் கந்தய்யாமறை வந்தனம் புரி விந்தை
மலிவீரைப்பதியில் வாழனுகூலா. திரு அருள்) (5)

வேலுமயிலுந்துணை,
முற்றும்.

...டெங்கும் புகழ்பெற்ற கன்னிச்சமின் சாபம் உடுமலை

முத்துச்சாமிக் கவிராயரவர்கள் இயற்றிய பதங்கள்.

இதில் அமைந்துள்ள வர்ன மெட்டுகளின் இனிமையும்பாடலின் பெருமையும், வாக்கின் அருமையும் நவரச பூர்த்தியாகவேயிருக்கும் விலை அணா-4

லீலாவதி சுலோசனா சரித்திரம்.

இந்துஸ்[illegible]ன், பார்ஸி, கெஜல். டோமரீ தில்லானா, டப்பா முதலிய தற்காலத்தில் [illegible]ழங்கிவரும் நவரசமான நாகரீக வர்ணமெட்டுகளால் அமைத்த தருக்களும் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ உடுமலை முத்துச்சாமிக் கவிராயரவர்களியற்றிய சிருங்காரமான தர்க்கங்களும் ஏராளமாக அடங்கியுள்ளது.

விலை ரூ 0—6—0.

விடா நகைப்பை விளைவிக்கும்

விநோத விகட சிந்தாமணி.

நண்பர்கள் இதுவரை விகட புஸ்தகங்கள் அநேகம் பார்த்திருப்பீர்கள் ஆயினும் இதைப்போல பூராவும் விகடமாக இராதென்பது திண்ணம்.

விலை அணா 4.

ஷை இரண்டாம் பாகம்.

இதில் விகடப் பிரசங்கத்துக்குரிய கதைகள் ஏராளமாக அடங்கியுள்ளது. விலை 0—6—0.

கோமாளிபாட்டுவிகடமாகவேயிருக்கும்	0—0—6
அல்லியரசாணி சரித்திரம் நூதனமானது	0—2—0
ஷை இரண்டாம் பாகம்	0—2—0
டி. எ, இராஜாமணி மோகினி ராஜன் சரித்திரம்	0—1—0

ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள்மீது

நூதன இந்துஸ்தான் பஜனை கீர்த்தனை

மகா-௱-௱ஸ்ரீ கலியாண சுந்தரம் பிள்ளையவர்களாலியற்றியது.

இதில் தற்காலம் வழங்கிவரும் இந்துஸ்தான் வர்ணமெட்டுகளில் பஜனைக்குரிய பக்திரசமான கீர்த்தனைகளும் முக்கியமான திருப்புகழ் பாடல்களும் பார்ஸி இந்துஸ்தான் பாடல்களும் அநேகம் அடங்கியுள்ளது. படிப்பவர்க்கும் கேட்பவர்க்கும் ஆனந்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணும் முதற்பாகம் விலை ரூ 0—2—0

ஷை இரண்டாம் பாகம் விலை **0—2—0**

இந்த நோட்டிசில்கண்ட புஸ்தகங்களும் இதர புஸ்தகங்களும் நமது புஸ்தகசாலையில் சரசமான விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எமது விலாசம்.

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன்,

புக்ஸெல்லர் & ரப்டர்ஸ்டாம்புமேக்கர்,

புதுமண்டபம், மதுரை.

98
12.2[illegible]